

Pod pojmom ucho si ľudia predstavujú rôzne veci. Pre niektorých to môže byť len tá najvyššia časť sluchového aparátu- ušnica, pre iných je to prevodná časť sluchového aparátu- stredné ucho, a pre ďalšiu skupinu ľudí je ucho vlastná receptorová zložka tohto zmyslu- vnútorné ucho. Nehovoriac o ostatných významoch slova ucho: ucho na nádobách a taškách; babské ucho (ona šalvia praslenitá- salvia verticillata, ktorú tak urputne zháňala čarodejníca Saxana); ucho Judášovo- ďalší zástupca z botaniky; ucho v zmysle mladý, neskúsený človek.

Dôležitosť tohto pojmu je vyjadrená i v mnohých prísloviach, napr. "múdre ucho nedbá na reči hlúpych ľudí", "je blby jak ucho od demižona".

Z anatomicko- fyziologického pohľadu je ucho orgán slúžiaci k vnímaniu zvuku, čo je jeden z piatich zmyslov- čuch, chuť, sluch, zrak a hmat. Za tzv. šiesty zmysel je pokladaný rovnovážny orgán nachádzajúci sa vo vnútornom uchu. Impulzy z týchto zmyslov sú spracovávané vyššími nervovými zložkami a spoločne nás informujú o svete okolo nás a v nás.

Vzhľadom na to, že sluchový aparát sa celý čas vyvíjal spolu s vestibulárnym orgánom, rozhodla som sa venovať i tomuto a nerozdeľovať ich. Poďme sa teda spolu vydať za poznáním a rozšírme si obzory o uchu- orgánu zmyslovému, slúžiacemu k vnímaniu zvuku a polohy. Verím, že ak v tejto práci nenájdete nič nové, tak si aspoň osviežite to, čo už dávno viete.